Боже, скільки щедрот
Творить воля твоя!
Де ж мій дім, мій народ,
Де вітчизна моя?
Де ж ти, славна сім'є
Без панів і рабів?
Де той люд, що своє
Поважав і любив?
Рідних співів та свит
Не соромився він!
Де той люд-ясновид?
Де веселощів дзвін?
Веселився народ,
Аж гриміло село.
Веселіше стократ
Всюди щастя цвіло.
А тепер, а тепер, —
Вір – не вір сам собі, —
Дух бадьорості вмер,
Все погасло в журбі.
Зникло все, наче мла, —
Щастя тут не шукай, —
Доля зла замогла
І людей, і мій край!
Лиш могили навкруг —
Свідки слави – стоять;
Чорні круки з яруг
За кістками летять.
Прошмигають вужі,
Каня молиться: "Пить!",
Вовк пробіг по межі,
Далі спить усе, спить!

28 серпня 1906 р.